

Gornjogradske priče

Učiteljice trećih razreda odvele su svoje razrede u obilazak grada Zagreba. Svi su ostali zadvljeni prolaskom pored zgrade Hrvatskog narodnog kazališta, šetnjom Ilicom, Trgom bana Jelačića, Kaptolom, šarenim Dolcem i kada smo se popeli na Gornji grad.

Kod Uspinjače čekali su nas naši vodiči, zapravo glumci koji su svojom glumom, lutkama, zastavama i ostalim rekvizitima pokušali dočarati kako je nastajao naš lijepi grad. Pri izvedbi svojih likova prepričali su nam mnoge važne legende da bi nam što vjernije dočarali društvene okolnosti stanovnika Gradeca. I mi smo u tome sudjelovali jer smo dolaskom na Gradec postali obrtnici - članovi različitih cehova sa svojim glavnim ceh meštrom i cehovskom zastavom. Prolazeći tim starim uskim ulicama susreli smo se s kraljem Belom IV. koji nam je dodijelio važan dokument Zlatnu bulu, a tu je bila i naša Manda koju je netko ostavio pred vratima kule Lotrščak i uz koju je kasnije vezan nastanak imena našega grada.

Malo dalje već nas je čekao pater Petar Vragović te Magda Paprenjarka čiji su paprenjaci bili najpoznatiji na Gornjem gradu uz Doru Krupićevo, zlatarevu kći koju će August Šenoa iskoristiti kao glavni lik za svoj roman Zlatarevo zlato. Čudotvorno djelovanje Majke Božje i do današnjih dana obilježeno je prekrasnom slikom ispred koje se mole brojni vjernici. Od Kamenitih vrata smo produžili do Markove crkve gdje nas je dočekao veliki šaljivac i narodni zabavljač Petrica Kerempuh.

Gornjogradske priče

Pred nama je izbio sukob kmetova i velikaša koja je mnogima poznata kao Seljačka buna. Puno toga smo s našim učiteljicama već naučili o povijesti našega grada i lako smo pratili sve spomenute događaje. To su primijetili i naši vodiči koji su nas pohvalili te smo se oprostili i rastali kao pravi purgeri.

Muzej grada Zagreba nije zbog svoje čvrste gradnje stradao u potresu pa smo ga obišli u pratnji kustosice koja nam je pri razgledu govorila o povjesnom razvoju grada kroz nekoliko stoljeća. Bilo je tu puno predmeta iz svakodnevnog života no uvijek nam je drago upoznati se s nečim što je bilo davno i što rijetko možemo vidjeti, a neki od predmeta su zaista bili interesantni - naročito jedan klavir s mnogo tajnih pretinaca.

Upravo nam je sve što smo vidjeli bilo jako poučno i zabavno.

Spustili smo se Dugom, a sada Radićevom ulicom do Tkalčićeve i kupili malo suvenira kako bi nas podsjetili na ovaj dan.

I natrag tunelom do autobusa. Pitate li se kakvim tunelom? E, pa to je još jedna priča o našem lijepom Zagrebu...